

uforstaaelig Modstand netop fra de kommunale Myndigheder, fra de landkommunale Kredse, som beherskes af Venstré.

Derfor skal det være mig en ren Fryd at erindre det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende, og hvis det skulde falde i min Lod at fremsætte det Forslag til Ændringer i Alimentationslovgivningen, som vi i øvrigt trænger til, og som det skal interessere mig meget at tage fat paa, skal jeg paa Forhaand love at glæde det ærede Medlem med, at han skal finde et Forslag deri, der tilsigter at lette Politimestrene og lade de kommunale Myndigheder overtage dette Arbejde, som Kommunerne er mest interesserede i.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var ogsaa inde paa Politimestrenes Arbejde og Arbejdsforhold og talte særlig om Anvendelsen af det kommunale Politi til Statsformaal. Det ærede Medlem ved, at jeg har søgt efter ringe Evne og indenfor de Grænser, der er mig beskaaret som Justitsminister, at efterkomme Købstadsforeningens Ønske i saa Henseende, men det er jo ikke saa let altid at komme saaledes igennem, som man ønsker fra den Side. Hans Udtalelser om Justitsministeriets Stejlhed i denne Sag maa sigte til min Forgænger; jeg har været saa bøjelig og bevægelig, som man kan forlange. Jeg synes i øvrigt, at disse Spørgsmaal ligger for langt ude i Periferien til, at det kan være rimeligt at fordybe sig heri ved Behandlingen af dette Lovforslag, saa meget mere som Politikommissionen sikkert beskæftiger sig med dette Problem i Øjeblikket.

Om Politimestrene i øvrigt skal jeg blot henvise til Bemærkningerne Sp. 3894, hvor der er gjort opmærksom paa, at det ikke er muligt at afgøre, hvor stor Forøgelse af deres Arbejde Forslagets Gennemførelse vil medføre, ogsaa fordi der for Tiden allerede er flere Politikredse, hvor Politimesteren eller hans faste Fuldmægtig i Forvejen som Regel møder ved Forundersøgelsen.

Det ærede Medlem Ordføreren for Venstré, det ærede Medlem Hr. Rytter, fandt det dernæst uheldigt, at Underrettsdommerne bliver lettet, ikke blot ved, at Afhøringen under Forundersøgelsen delvis overtages af Anklagemyndigheden, eller altsaa overgaar fra Dommeren til Parterne, men ogsaa ved, at Paadømmelsen af visse Straffesager henlægges fra Underretterne til Landsretterne, idet det ærede Medlem mente, at Landsrettsdommerne i Forvejen havde mere Arbejde end Underrettsdommerne, hvad ogsaa er rigtigt. Hvad Afhøringen angaar, maa jeg nu bemærke, at det ikke er rigtigt,

at Forslaget medfører nogen væsentlig Lettelse for Underrettsdommerne, i alt Fald ikke i deres Arbejdstid. Thi selv om Parterne overtager Afhøringen, skal de jo være til Stede for stadig at følge med og være rede til at gribe ind, og Afhøringen vil ikke blive mere kortvarig, fordi den gaar over fra Dommeren til Parterne, tværtimod. Ligeledes vil Forslagets Bestræbelse for tidlig Forundersøgelse sikkert medføre forøget Arbejde for Underrettsdommerne.

Hvad Fordelingen af Straffesager mellem Landsretter og Underretter angaar, mente det ærede Medlem Hr. Rytter — som vist for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Møller —, at Tilstaaelsessager og Sager mod professionelle Forbrydere godt kunde henlægges til Underretterne. Med Hensyn til Tilstaaelsessager skal jeg nu gøre opmærksom paa, at Forskellen mellem den gældende Ret og Forslaget her i mine Øjne nærmest er af formel Natur og derfor praktisk meget ringe. Nu er Tilstaaelsessager efter § 687 b ganske vist normalt Underrettsager, men sigtede kan begære Landsretsbehandling. Efter § 103, d. 1. bliver Landsretsbehandling vel formelt Hovedregelen i Forslaget, men sigtede kan altid begære Underretsbehandling, og det vil sikkert efter indhøstede Erfaringer hyppigt blive Tilfældet, saaledes hvor sigtede er fængslet, da Fængslingen sikkert vil blive langvarigere, hvis Sagen behandles ved Landsretten. At afskære Tilstaaelsessager helt fra at komme til Landsretten, i Modsætning til baade den gældende Ret og Forslaget, og dermed afskære dem fra at komme til Nævningebehandling har Ministeriet anset for betænkeligt, og denne Betænkelighed er jo ogsaa tiltraadt af Højesteret.

Noget lignende som om Tilstaaelsessager gælder ogsaa om Sager vedrørende professionelle Forbrydere. Disse Sager flyttes efter mit Forslag vel formelt fra Underretterne til Landsretterne, men sigtede kan ogsaa her altid begære Underretsbehandling og vil sikkert i de allerfleste Tilfælde gøre det, dels af den fornævnte Grund, at Fængslingen herved bliver kortvarigere, dels fordi de professionelle Forbrydere ofte ifølge deres egne Erfaringer — de har jo høstet adskillige Erfaringer ved tidligere Appel — er vel bekendte med, at Landsrettens Domme er mindst lige saa strenge som Underrettens. Det er et Svar, man faar Gang paa Gang, hvis man raader Folk, der har været straffet adskillige Gange, og navnlig dem, der sidder i Straffeanstalterne, til at appellere, eller spørger dem, hvorfor de ikke har appelleret; de ser paa en fulde af Foragt og siger: „Men